

5) Republika Finlandii i Królestwo Szwecji pokrywają własne koszty związane z niniejszym postępowaniem odwoławczym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 191 z 30.5.2016.

**Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 6 września 2018 r. – Bank Mellat / Rada Unii Europejskiej;
Komisja Europejska; Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej**

(Sprawa C-430/16 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie – Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa (WPZiB) – Walka z rozprzestrzenianiem broni jądrowej – Środki ograniczające podjęte wobec Islamskiej Republiki Iranu – Środki sektorowe – Ograniczenia w zakresie przekazywania środków finansowych z udziałem irańskich instytucji finansowych – Zaostrzenie ograniczeń – Sporny system w kształcie ustalonym przepisami decyzji 2012/635/WPZiB i rozporządzenia (UE) nr 1263/2012 – Realizacja wspólnego kompleksowego planu działania dotyczącego irańskiego programu jądrowego – Zniesienie wszystkich środków ograniczających nałożonych przez Unię Europejską w związku z tym programem – Uchylenie spornego systemu w toku postępowania przez Sądem Unii Europejskiej – Wpływ na interes prawny do występowania przed Sądem – Brak dalszego istnienia ustania interesu prawnego]

(2018/C 399/03)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Bank Mellat (przedstawiciele: M. Brindle, T. Otty, QC, MacLeod i R. Blakeley, barristers, S. Zaiwalla, Z. Burbeza, A. Meskarian i P. Reddy, solicitors)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop i I. Rodios, pełnomocnicy); Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Gauci, J. Norris-Usher i M. Konstantinidis, pełnomocnicy); Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: S. Brandon, pełnomocnik, wspierany przez M. Gray'a, barrister)

Sentencja

1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 2 czerwca 2016 r., Bank Mellat/Rada (T-160/13, EU:T:2016:331) zostaje uchylony.

2) Postępowanie w sprawie skargi Banku Mellat zarejestrowanej pod numerem T-160/13, zmierzającej do stwierdzenia nieważności art. 1 pkt 15 rozporządzenia Rady (UE) nr 1263/2012 z dnia 21 grudnia 2012 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu albo wspomnianego przepisu w zakresie, w jakim nie przewiduje on wyjątku mającego zastosowanie do przypadku Banku Mellat, jak również w sprawie żądania stwierdzenia przez Sąd Unii Europejskiej, że art. 1 pkt 6 decyzji Rady 2012/635/WPZiB z dnia 15 października 2012 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu, nie znajduje do niego zastosowania, zostaje umorzony.

3) Bank Mellat i Rada Unii Europejskiej pokrywają własne koszty, zarówno w związku z postępowaniem odwoławczym, jak i postępowaniem w pierwszej instancji.

4) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Komisja Europejska pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 371 z 10.10.2016.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 6 września 2018 r. – Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise eV / Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), Freistaat Bayern

(Sprawa C-488/16 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie – Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Słowny znak towarowy NEUSCHWANSTEIN – Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) – Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji – Charakter opisowy – Oznaczenie pochodzenia geograficznego – Charakter odróżniający – Artykuł 52 ust. 1 lit. b) – Zła wiara)

(2018/C 399/04)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise eV (przedstawiciel: B. Bittner, Rechtsanwalt)

Pozostałe strony postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) (przedstawiciele: D. Botis, A. Schifko i D. Walicka, pełnomocnicy), Freistaat Bayern (przedstawiciel: M. Müller, Rechtsanwalt)

Sentencja

1) Odwołanie zostaje w części odrzucone, a w pozostałym zakresie oddalone.

2) Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise eV zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 6 z 9.1.2017.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 6 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof – Austria) – Salzburger Gebietskrankenkasse, Bundesminister für Arbeit, Soziales und Konsumentenschutz

(Sprawa C-527/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Zabezpieczenie społeczne – Rozporządzenie (WE) nr 987/2009 – Artykuł 5 i art. 19 ust. 2 – Pracownicy delegowani do państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie, w którym pracodawca normalnie prowadzi swą działalność – Wydanie przez państwo członkowskie pochodzenia zaświadczeń A 1 po uznaniu przez przyjmujące państwo członkowskie, że pracownicy podlegają jego systemowi zabezpieczenia społecznego – Opinia komisji administracyjnej – Nieprawidłowe wydanie zaświadczeń A 1 – Stwierdzenie – Charakter wiążący i skutek wsteczny tych zaświadczeń – Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 – Właściwe ustawodawstwo – Artykuł 12 ust. 1 – Pojęcie osoby „wysłanej, by zastąpić inną osobę”]

(2018/C 399/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof